

najaar 2009

View

kijk op beveiliging en veiligheid

Ida Haisma, directeur van het CCV:

'Ik zie voor beveiligers een expertrol op het gebied van positieve gedragsbeïnvloeding'

3. *Point of view*: Wouter Kurpershoek 4. *Kort nieuws* 6. *Interview*: Gouden kans, de beveiligers als gedragsexpert 10. *De stelling*: Bedrijfscamera's met een brede blik. Veilig of vervelend? 12. *In beeld*: Laveren tussen beschermen en vertonen 14. *De beveiligers*: Martin Kracht 15. *Visie*: Maatschappelijk verantwoord ondernemen zit in onze genen 16. *Expert*: 'De kracht van een mensenmassa is verpletterend' 18. *Klantcase*: Lokale gastheer m/v met oog voor detail 20. *Reportage*: Een wachtkamer voor belangrijke beslissingen 22 *Actueel*: Malafide personeelsleden in register 23 *Column*: Wilfred Genee 24 *Veiligheid in beeld*: Deze voeten...

Colofon

View, kijk op beveiliging en veiligheid, is het relatie-magazine van Securitas en verschijnt elk half jaar.

Uitgave:
Securitas Nederland

Hoofdredactie:
Securitas - Nelleke Jacobs

Redactie en bladmanagement:
Leene.txt, Gouda - Maarten Hamelink, Erika Hoefman,
Martine Mous, Esther Rikkengaa, Harm Peter Smilde,
Rooz Walkate

Columnist:
Wilfred Genee

Fotografie:
Fred Ernst, Amber Zwartbol (achterpagina)

Vormgeving:
Carree visuele en interactieve communicatie,
Capelle a/d IJssel

Druk:
Drukkerij Van As, Oud-Beijerland

*Wilt u View gratis ontvangen of een wijziging doorgeven?
Stuur dan een e-mail met naam en adres naar view@securitas.nl onder vermelding van 'abonnement op View'.*

Wouter Kurpershoek

Foto: TROS/Leendert Jansen

'Statistiek is goede hulp bij angst'

Wouter Kurpershoek is journalist, verslaggever en presentator van EénVandaag. Hij deed verslag van crisissituaties in voormalig Joegoslavië, het Midden-Oosten en Afghanistan. Ook woonde en werkte hij in Israël en de Verenigde Staten. Wat doen zijn ervaringen met zijn gevoel van veiligheid?

"Wat werken in crisisgebieden zo gevaarlijk maakt, is dat er geen enkel gezag meer geldt. Niet van een regering, niet van een leger, niet van de politie. Als journalist heb je geen enkele bescherming. Je bent volledig op jezelf aangewezen, want wie moet je bellen als de plaatselijke slager in Bosnië je iets wil aandoen? Het voelt alsof je met een vliegtuig crasht en in the middle of nowhere terecht komt. Erg onprettig. In die situaties heb ik me gerealiseerd hoe we in Nederland leven met een enorm vangnet: bel 112 en de politie staat binnen een paar minuten voor je neus."

"Ik ben altijd een bange oorlogsverslaggever geweest. Oorlog en veiligheid gaan nou eenmaal niet samen. Maar ik voelde me betrokken en wilde toch gaan. Om met de angst om te gaan, maakte ik gebruik van allerlei mechanismen. Kansberekening was een hele belangrijke. Dan dacht ik: hoe groot is nou de kans dat een sluipschutter mij raakt in deze rijdende auto?"

Die kans is statistisch gezien heel klein. Met die gedachte kon ik er weer tegenaan. De veiligheidsbeleving in Amerika was heel anders. Na 9/11 wordt er overal en op alles gecontroleerd. Antiheld als ik ben, zag ik daar het nut wel van in en voelde ik me er veilig bij. Zeker op de luchthavens. Maar de cameraploeg werd er stapeldol van als voor de zoveelste keer alle tassen moesten worden uitgepakt."

"In Nederland heb ik een zekere mate van bekendheid. In uitgaanssituaties is dat soms lastig. Na wat drank is de drempel minder hoog en spreken mensen mij aan op onderwerpen die ik in EénVandaag presenteer. Alsof ik daar verantwoordelijk voor ben. Dan denk ik wel eens: get out of my space! Maar voor de rest is het volledig onvergelijkbaar met mijn werk in de crisisgebieden. Ik voel me veilig. En de statistieken ondersteunen dat gevoel." ○○○

Rampen leiden tot lectoraat Brandveiligheid in de bouw

De bewustwording rond brandveiligheid is de afgelopen jaren sterk toegenomen, mede door de rampen op Schiphol, in Volendam en in Enschede. Het was voor het ministerie van BZK aanleiding om een lectoraat Brandveiligheid in de bouw te laten ontwikkelen. Dit heeft concreet vorm gekregen op hogeschool Saxion, waar ir. Ynso Suurenbroek op 1 september is aangesteld als lector Brandveiligheid in de bouw. Suurenbroek is specialist op het gebied van fysieke veiligheidsvraagstukken.

Het lectoraat moet ervoor zorgen dat dit onderwerp binnen relevante hbo-opleidingen aan de orde komt. Binnen Saxion en bij andere hogescholen die zijn aangesloten bij de Hoger Onderwijs Groep Bouw & Ruimte. Daarnaast moet het lectoraat praktijkgericht onderzoek bevorderen en zorgen voor een professionaliseringslag onder docenten. Verder is het de bedoeling dat het lectoraat de samenwerking en aansluiting tussen onderwijs en bedrijfsleven versterkt. ○○○

Bron: Saxion

Kabinet investeert in innovatie

Het kabinet trekt 50 miljoen euro uit voor innovatieve projecten op het gebied van maatschappelijke veiligheid. Minister Ter Horst van Binnenlandse Zaken introduceerde de subsidieregeling Maatschappelijke Innovatie Regeling Veiligheid tijdens het Innovatiecongres Veiligheid. "Er zijn genoeg mensen met goede ideeën die Nederland veiliger kunnen maken", sprak de minister. "Onze inzet is de perfecte omstandigheden te creëren om die ideeën de ruimte te geven."

Volgens Ter Horst moet Nederland niet alleen veiliger worden, maar vooral slimmer veiliger. Ze gaf aan dat er genoeg kennis is, maar dat de vertaling naar de praktijk nog te wensen overlaat. Om daar verandering in te brengen, sprak de minister onder meer het Nederlandse bedrijfsleven aan. "Als er ergens sprake is van innovatief vermogen dan is het wel in het bedrijfsleven. Zij hebben met commerciële producten directe invloed op de invoering van innovaties." De subsidieregeling geldt voor projecten op het terrein van opereren in netwerken, opleiding, training en oefening en fysieke bescherming. ○○○

Bron: ministerie van BZK

Green Solutions voor energielurpers

Lampen die 's nachts blijven branden, computers die doelloos aanstaan, airconditioning die onnodig loeit. MKB'ers verspillen jaarlijks duizenden euro's energie door apparatuur die na werktijd aanstaat. Dit blijkt uit onderzoek van Securitas onder diverse energiemaatschappijen. Om deze kosten terug te dringen, introduceert Securitas Green Solutions.

Green Solutions staat voor duurzaam beveiligen. Normaal gesproken mogen beveiligers niet zomaar handelingen verrichten zoals het uitzetten van computers. Maar met Green Solutions worden daarover duidelijke afspraken gemaakt. Iedere dag melden de beveiligers via een digitaal rapport wat ze hebben aangetroffen en wat ze daaraan hebben gedaan. Dat bespaart energie én voorkomt schade, van bijvoorbeeld een lekkende waterkraan. Veiligheid en besparing gaan zo hand in hand. Met als overtuigend resultaat een besparing die kan oplopen tot 9000 euro per jaar. ○○○

Maatregelen voor veiliger openbaar vervoer

Zestien maatregelen moeten het aantal incidenten in het openbaar vervoer terugdringen. De Taskforce Veiliger Openbaar Vervoer stelt dit in haar rapport 'Naar een veiliger openbaar vervoer voor werknemers'. Vooral in het streekvervoer is de situatie sinds 2006 verslechterd.

De zestien maatregelen vragen om een intensieve samenwerking tussen alle partijen - inclusief politie en Openbaar Ministerie - en om een planmatige aanpak van de veiligheid in het openbaar vervoer. Enkele van de voorgestelde maatregelen zijn het uitbreiden van menselijk toezicht in het streekvervoer in probleemgebieden, het uitbreiden en verbeteren van cameratoezicht, het vergemakkelijken van het verhalen van schade op de dader, het versterken van de bevoegdheden van de buitengewoon opsporingsambtenaar en het weerbaarder maken van buschauffeurs. ○○○

Bron: ministerie van BZK

Ida Haisma

Gouden kans

De beveiligiger als gedragsexpert

Het CCV, voluit Centrum voor Criminaliteitspreventie en Veiligheid, ligt bij de gemiddelde Nederlander niet voor in de mond. Toch is het de drijvende kracht achter bekende preventie-instrumenten als het Keurmerk Veilig Ondernemen (KVO) en de Kwaliteitsmeter Veilig Uitgaan (KVVU). "Het gaat ons om de toepassing van wat wij - samen met de praktijk - ontwikkelen", zegt directeur Ida Haisma. Het besef van wederzijdse afhankelijkheid is voor haar dé succesfactor voor een veiliger Nederland.

"Wees altijd bereid om buiten je eigen kring te kijken". Het is een benadering waaraan Haisma veel waarde hecht. "Zo houd je een open mind om de expertise van anderen bij jouw werk te betrekken." Als directeur van het CCV is haar boodschap verder dat niemand er alleen voor staat als het om veiligheid gaat. "Het gevoel van wederzijdse afhankelijkheid is niet alleen nodig, ik beschouw het als de belangrijkste succesfactor. Kijk bijvoorbeeld naar de problematiek van horeca- en uitgaansgebieden. Daar ben je met zoveel partijen bij betrokken: politie,

gemeente, OV, taxi's, de horeca zelf, mogelijk een particuliere beveiligiger, de GG&GD als er verslavingszorg aan de orde is, enzovoorts. De vraag is dan wie waarop aanspreekbaar is en wie er op welk punt in actie komt. Als CCV pakken we dat op door al die samenwerkingsrelaties in een stappenplan vorm te geven. Dat leidt tot een concept, in dit geval de Kwaliteitsmeter Veilig Uitgaan, waarmee de uitvoerende partners gericht aan de slag kunnen." Of die aanpak werkt? Haisma laat het graag zien met het Keurmerk Veilig Ondernemen als voorbeeld. "Bedrijventerreinen die dit keurmerk gebruiken zien de criminaliteit afnemen met 30 tot 35 procent. Met zo'n resultaat hopen we alle nog niet gecertificeerde locaties in Nederland - 1.400 stuks - te verleiden ook mee te doen."

Geen oordeel

Wat het CCV doet is onder meer bijdragen aan standaardisatie in de beveiligingssector, aan kwaliteitsnormen voor technische hulpmiddelen en aan samenhang van maatregelen. Daaronder valt ook het beheer en de ontwikkeling van certifi-

catieschema's voor bijvoorbeeld brandmeldinstallaties, particuliere alarminstallaties en cameratoezicht. De contacten met de beveiligingsbranche zijn daarbij cruciaal. Niet voor niets is de Vereniging van particuliere beveiligingsorganisaties (Vpb) een belangrijke partner voor het CCV. Haisma: "Als Vpb-leden aangeven dat een bepaalde regeling onnodig ingewikkeld is, dan pakken we dat op. Hun ervaring bepaalt de uitkomst. In alles zijn we erop uit dat de praktijk gebaat is bij wat wij ontwikkelen." Verwacht van het CCV geen oordeel over de individuele kwaliteit van particuliere beveiligingsbedrijven.

'Als Vpb-leden aangeven dat een bepaalde regeling onnodig ingewikkeld is, dan pakken we dat op'

"We geven geen oordelen, maar willen als neutrale, geloofwaardige partner gebruik maken van de deskundigheid binnen de branche. Wanneer zet je techniek in, wanneer juist menskracht? Welke kwaliteiten zijn er nodig voor beveiligers in de zorg? En welke in het onderwijs of de horeca? Dat zijn vragen waar wij heel graag samen met de branche over nadenken."

Politie te paard

Haisma dringt er met name bij lokale bestuurders op aan om in hun denken over veiligheid een stap verder te zetten dan nu nog regelmatig gebeurt. "Ik vraag me vaak af of er wel op de goede gronden voor een oplossing is gekozen. Juist in een lokale

politieke situatie kan de noodzaak een daad te stellen een goede analyse in de weg staan. Het gaat mij erom: stap even uit je eigen kring of context en kijk met een frisse blik welke nieuwe partners je kunt vinden." Een voorbeeld heeft ze ook. "Een paar jaar geleden had men in Haarlem in het weekend te kampen met overlast door uitgaanspubliek. De raad stelde voor dit met camera's op te lossen. Totdat uit contact met het KLPD bleek dat de paarden van de bereden politie meer beweging konden gebruiken. Toen was de keus snel gemaakt: of acht ton investeren in cameratechniek, of de toch al beschikbare paarden laten opdraven op de momenten dat het echt nodig is." Het onderstreept voor Haisma hoe je door met elkaar in gesprek te zijn op onverwachte oplossingen kunt stuiten.

Camera's gemakzuchtig?

Is dit een situatie waarin cameratoezicht effectief zou zijn? Het is maar een van de vragen waarmee het CCV regelmatig wordt benaderd. "Wij adviseren niet op een niveau van een concrete toepassing. Maar iedereen kan bij ons aankloppen om een vraagstuk scherper in beeld te krijgen." Haisma geeft daarmee aan dat het CCV kiest voor een totaalbenadering waarbij pas na een goede analyse de technische hulpmiddelen aan bod komen. Ze waarschuwt daarbij voor een te gemakzuchtige inzet van camera's. "Om te beginnen is de preventieve werking daarvan nauwelijks aangetoond. Maar belangrijker is dat je door heel snel naar een oplossing te grijpen voorbijgaat aan de fundamentele analyse. Kijk liever naar de setting waarin het probleem zich voordoet en vul op basis van een goede inventarisatie de verschillende taken en verantwoordelijkheden in: én surveillance door een particuliere beveiligers, én goede verlichting, én goed hang- en sluitwerk, én afspraken met de gemeente over onderhoud aan het openbaar groen.... Zo kom je tot een samenhangend pakket van maatregelen."

Beveiligers als expert

De beveiligingssector zou, als het aan Haisma ligt, wat meer aan de weg kunnen timmeren om de eigen deskundigheid in te brengen en te ontwikkelen bij veiligheidsproblemen. "Dan moet die expertise er natuurlijk wel zijn", benadrukt ze. In dat kader ondersteunt de directeur het pleidooi vanuit de landelijke poli-

Vijf jaar geleden werd het Centrum voor Criminaliteitspreventie en Veiligheid (CCV) opgericht. Initiatiefnemers waren de ministeries van Binnenlandse Zaken en van Justitie, de Raad voor Hoofddistricten, de VNG, maar ook private partijen als het Verbond voor Verzekeraars en VNO-NCW. "Wat ons typeert is dat we telkens de verbinding zoeken met als doel de maatschappelijke veiligheid te bevorderen en het veiligheidsbewustzijn te vergroten. Wij staan op het schakelpunt; tussen beleid en uitvoering, publiek en privaat, theorie en praktijk", vertelt directeur Haisma. Haar nog jonge organisatie werkt met inmiddels vijftig medewerkers aan een groot aantal programma's. Ook organiseert het CCV jaarlijks de Hein Roethofprijs, de prijs voor een veelbelovend project dat bijdraagt aan het voorkomen van criminaliteit.

tiek om normoverschrijdend gedrag gericht aan te pakken, bijvoorbeeld bij agressie tegen hulpverleners als ambulancepersoneel. "Ik zie op het punt van gedragsbeïnvloeding een gouden kans voor de particuliere beveiliging om hierbij als volwaardige partner aan te schuiven. Hun medewerkers doen dagelijks ervaring op met hoe je in menselijk contact sturend en de-escalerend kunt optreden. Hoe zorg je dat jouw tussenkomst dan ook effectief is? Door mee te denken over die vraag en door de eigen mensen op te leiden, kan de particuliere beveiliging inhoudelijk meegroeien en zo een zinvol maatschappelijk thema mede invullen."

'Inhuren is echt wat anders dan als gelijkwaardige partners met elkaar optrekken'

Gelijkwaardig

Andere uitdagingen ziet Haisma op het terrein van publiek-private samenwerking. Een voorbeeld daarvan is het Politiekeurmerk Veilig Wonen dat zich niet alleen richt op een veilige woning, maar ook op een veilige wijk. "Ik kan me voorstellen dat je nadenkt over hoe particuliere beveiligers in een dergelijk wijkconcept kunnen meedoen. Datzelfde geldt voor een programma voor veilig leren. Ook hierin zie ik een prachtige rol voor beveiligers om in het contact met leerlingen in en om de school een aantoonbare bijdrage aan het veiligheidsgevoel te leveren."

'Particuliere beveiliging kan een maatschappelijk thema zinvol helpen invullen'

Haisma kan niet genoeg benadrukken hoezeer het steeds opnieuw draait om samenwerking. "Nu komen organisaties voor hun beveiligingsissues vaak niet verder dan het inhuren van manuren op basis van de vraag die zij zelf formuleren. Daar is iets geks mee, want de niet-expert bepaalt zo in feite hoe de dienst eruit gaat zien. Het zou toch veel mooier zijn als de beveiligingsexpert degene is die vanuit zijn kennis adviseert over wat wel en wat niet nodig is? Inhuren is echt wat anders dan als gelijkwaardige partners met elkaar optrekken. Alleen in het laatste geval gaat de kwaliteit van het totaal omhoog." ○○○

Bedrijfscamera's met een brede

Ondernemers die camera's gebruiken om hun panden te beveiligen, mogen daarbij ook de openbare weg en terreinen van anderen in beeld brengen. Tenminste, als dat onvermijdelijk en noodzakelijk is voor het beveiligen van het eigen pand. Dat schreven ministers Ter Horst en Hirsch Ballin onlangs in een brief aan de Tweede Kamer. Zorgt het oog van de camera voor een veiliger omgeving? Of veranderen we onnodig in een maatschappij onder toezicht?

Arnt Mein,

veiligheidskundige bij onderzoeksinstituut Verwey-Jonker te Utrecht

'Belangen moeten zwaarder wegen dan privacy'

"Echt nieuw is het natuurlijk niet. Ondernemers mochten al langer het stukje straat dat de toegang vormt tot hun organisatie filmen. Het ging dan bijvoorbeeld om de voorgevel of de stoep. Nu is daar een stukje openbare ruimte bijgekomen. Deze ruimere interpretatie van de regelgeving komt voort uit de behoefte van de ondernemers zelf. Er was veel onduidelijkheid: wat mag wel en wat mag niet? Daarom heeft de minister nu meer duidelijkheid geschapen. Op zich vind ik dat een goede ontwikkeling, mits het belangrijkste uitgangspunt onveranderd blijft, namelijk dat het gebruik van de beelden een gerechtvaardigd belang moet dienen. Voor private partijen is dit bijvoorbeeld de bescherming van de eigendommen, de bedrijfsprocessen of het personeel. Deze belangen moeten dus zwaarder wegen dan de privacy van betrokkenen. Verder moet het cameratoezicht proportioneel en subsidiair

zijn en selectief worden toegepast, bijvoorbeeld naar plaats, bereik, tijdstip en tijdsduur."

Jos Koevoets,

senior adviseur openbare orde en veiligheid bij de gemeente Breda

'Onderdeel van een breder plan'

"Camerabeveiliging levert een belangrijke bijdrage aan een veilig gevoel. Als aan alle randvoorwaarden en wettelijke regels wordt voldaan, hoeft de privacy niet in het geding te komen. In Breda hadden we op de bedrijventerreinen aan de rand van de stad regelmatig te maken met diefstallen, illegale races en andere vormen van criminaliteit. Nadat de lokale driehoek groen licht gaf voor videobewaking, hebben we van geval tot geval beoordeeld of camera-toezicht het meest geëigende instrument is en zo ja, op welke cruciale plaatsen de camera's moesten komen. Dat gebeurde heel zorgvuldig. Er zijn nog geen harde cijfers beschikbaar, maar de eerste indrukken zijn goed. Natuurlijk

blik. Veilig of vervelend?

staat cameratoezicht niet op zichzelf, maar maakt het deel uit van een breder veiligheidsplan dat door de Stichting Beveiliging Bedrijventerreinen Breda, de gemeente, politie en de ondernemers zelf is opgesteld. Andere maatregelen zijn de collectieve surveillance door een particuliere beveiliging op het bedrijventerrein, een betere inrichting, beheer en verlichting van het terrein.”

Ot van Daalen,

directeur stichting Bits of Freedom, organisatie voor digitale burgerrechten
'Beperking van vrijheid'

“Of een winkelier nu alleen zijn winkel filmt, of ook een gedeelte van de straat, dat is op zich een vrij onschuldige schending van de privacy. Over deze specifieke maatregel maken wij ons dus niet zo'n zorgen. Dat doen we wel over het samenspel van maatregelen die de privacy schenden, en daar is deze uitbreiding natuurlijk wel onderdeel van. Als alles wat je als burger doet ergens wordt geregistreerd, leidt dat op den duur tot terughoudendheid. Dat is onwenselijk, want dat betekent wat ons betreft een beperking van vrijheid. Daar komt bij dat je als burger niets te weten komt over die ander en 'hij' wel over jou, zo raakt de machtsbalans verstoord. Dan heb ik het nog niet over het gevaar van misbruik. Wat gebeurt er met al die informatie, wie heeft er toegang toe en vooral: wie controleert dat? Het minste is daarom dat er zichtbare borden worden geplaatst met de melding dat er

camera's meekijken. Daar is ook strenge handhaving bij nodig. Alleen zo kunnen samenleving en overheid zich een oordeel vormen over hoe en waar de privacy onder druk staat.”

'Als burger kom je niets te weten over die ander en 'hij' wel over jou, zo raakt de machtsbalans verstoord'

Ben Manders,

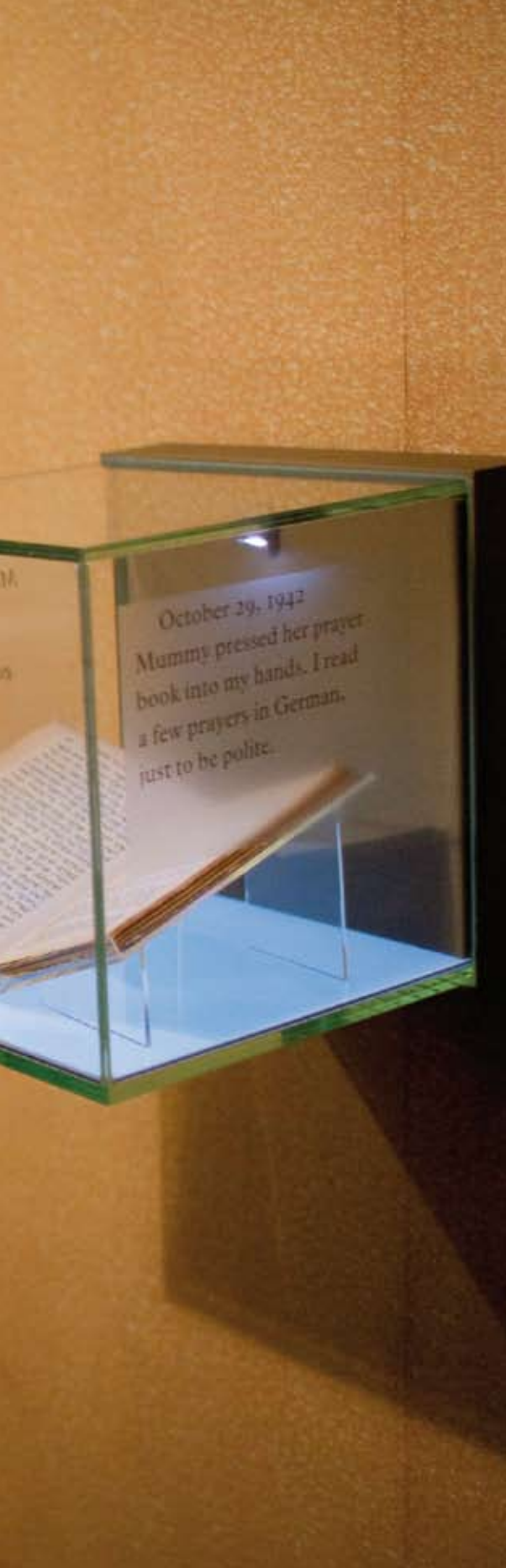
directeur Aivex - leverancier van digitale videocommunicatiesystemen
'Verharding vraagt om uitbreiding'

“Door de verharding van de maatschappij verschijnen steeds meer bewakingscamera's in het straatbeeld. Daardoor kan de indruk gewekt worden dat alles maar gefilmd wordt. In tegenstelling tot bijvoorbeeld Engeland leidt dat hier nogal eens tot discussie. Er zijn zelfs gemeenten in Nederland die vanwege 'Big brother is watching you' geen videobewaking toepassen.

Deze terughoudendheid is begrijpelijk, maar wat mij betreft onnodig. In de praktijk zijn vanuit het College Bescherming Persoonsgegevens richtlijnen opgesteld over wat wel en niet mag en onder welke omstandigheden. Camerabeelden worden bijvoorbeeld alléén bekeken wanneer er aanleiding toe is. Bovendien hebben zowel de publieke als private sector met strenge bewaartermijnen te maken.” ○○○

Anne Frank Huis

Laveren tussen beschermen en vertonen

Het originele dagboek van Anne Frank. Tentoongesteld als een kostbaar schilderij in het Anne Frank Huis aan de Prinsengracht in Amsterdam. Achter glas en zwaar beveiligd met oog op diefstal en vandalisme. Een document van onschatbare waarde. De Anne Frank Stichting is er alles aan gelegen het dagboek veilig te stellen. Maar ook het pand zelf, de boekenkast en de behangfragmenten zijn van groot historisch belang. Ze hebben geen waarde op zichzelf, maar krijgen dat door de essentiële rol die ze hebben gespeeld in het dagboek. "De behangfragmenten zijn uiterst kwetsbaar. De miljoen jaarlijkse bezoekers produceren zoveel warmte en vocht dat de plaatjes die Anne Frank destijds op de muur plakte er zwaar onder te lijden hebben", vertelt Gerrit van der Linden, facilitair manager van de stichting. Volgens Van der Linden blijft het altijd laveren tussen afschermen en vertonen. "De plaatjeswand kun je wel in een geklimatiseerde vitrinekast plaatsen, maar dat doet afbreuk aan de beleving. Terwijl dat de kracht is van het Achterhuis. Daarom hebben we in het héle museum het klimaat aangepast zodat de plaatjes niet verkleuren of brozer worden." Dankzij deze maatregelen blijven de authentieke sporen van de onderduikers in het Achterhuis voor toekomstige generaties bewaard. ○○○

Martin Kracht (48), hondengeleider op luchthaven Schiphol

'Zonder hond was ik nooit de beveiliging ingegaan'

Mijn hond

"Storm is mijn eigen, viereenhalf jaar oude Belgische Mechelse herder die ik zelf heb afgericht. Ik loop met deze hond nu anderhalf jaar voor Securitas. Ik zie hem bijna als tweede partner. Die hond is een verlengstuk van mijn leven. Zonder hond zou ik nooit de beveiliging zijn ingegaan. Een dag zonder hond kan ik me niet voorstellen. Nu heb ik van mijn hobby mijn werk gemaakt. Ik train drie keer per week met Storm en elke twee jaar hebben we een toets waar we samen naar toewerken."

Mijn redder

"Als hondengeleider rij en loop ik surveillancerondes rond parkeerterreinen en parkeergarages van luchthaven Schiphol. Ik zorg er bijvoorbeeld voor dat er niet wordt ingebroken bij auto's

die lang geparkeerd staan. Beveiligen met een hond werkt preventief en heeft daarmee een speciale uitstraling. Zeer belangrijk bij dit werk is dat een hond sociaal en betrouwbaar moet zijn. Anders kan het uit de hand lopen. Als ik aan het werk ben, hoor ik mensen zeggen 'wat een lieverd' en dan ben ik trots. Grap ik ook wel eens terug: 'En de baas dan?' Maar als er iets aan de hand is en een persoon gaat verbaal of fysiek in verzet, dan begint Storm hard te blaffen. Dan is hij mijn redder."

Mijn vrijheid

"Een luchthaven bruist. Er zijn altijd mensen in de buurt. Wanneer ik ook werk, overdag of 's nachts, er is altijd leven in de brouwerij. De uitdaging is dat elke dag er weer anders uitziet en je dus nooit weet wat je te wachten staat. Ik voel me zo vrij als een vogel, omdat ik zelf bepaal hoe ik mijn rondes doe. Ik houd toezicht op het parkeerterrein voor bezoekers en personeel, parkeerautomaten en trappengalerijen en begeleid geld- en waardetransporten. Als ik iets afwijkends zie, dan rapporteer ik dat direct aan mijn leidinggevende. Ook kan ik vaak zelf iets aan een situatie doen, zoals mensen aanspreken op gedrag of vragen naar hun pasje. Die vrijheid brengt wel verantwoordelijkheid met zich mee."

Mijn internationale gevoel

"Vroeger had ik nooit gedacht dat ik bij een grote organisatie als Securitas zou gaan werken. Het leek me onpersoonlijk, maar dat is niet zo. Securitas heeft absoluut oog voor haar medewerkers. En het is ontzettend gezellig. Securitas is een internationaal bedrijf en dat voelt goed. Laatst was ik op vakantie in Spanje, zie ik een beveiliging in hetzelfde Securitas-uniform. Dat doet me dan wel wat. Voor mij is het 1+1=2. Een leuke werkplek plus leuke collega's, is een wereldbaan." ○○○

Maatschappelijk verantwoord ondernemen zit in onze genen

"In een economisch zware tijd is het niet gemakkelijk te investeren, schreef ik dit voorjaar, maar Securitas doet dat wel. We investeren in kennis en goed opgeleide medewerkers die weten wat onze klanten nodig hebben. En die investering rendeert, zo blijkt. Juist deze tijd van economische tegenwind, waarin klanten scherp op hun kosten letten, zet de deur open om op een andere manier met klanten over beveiliging te praten. De klant deelt ons inzicht dat domweg snijden in beveiligingskosten geen oplossing is. Wat wél werkt? Slimme oplossingen die leiden tot een kostenefficiënt product. Door ons kennisleiderschap bieden we dit onze klanten.

Natuurlijk, aan kwaliteit hangt een prijskaartje. Maar ook – of misschien juist – als je goed naar de kosten kijkt, is het niet nodig om kwaliteit op te geven. En we merken steeds meer dat onze klanten beveiliging niet alleen zien als kostenpost, maar ook als een essentieel middel om de continuïteit van hun bedrijf te waarborgen. Door slimme totaaloplossingen en de juiste combinatie zorg je optimaal voor de continuïteit van je organisatie.

Naast continuïteit is het optimaal omgaan met maatschappelijk verantwoord ondernemen van groot belang. Securitas is daar al sinds jaar en dag actief mee bezig. Omdat we duurzaam, maatschappelijk betrokken en milieubewust willen ondernemen. Zo zijn er bij ons (internationaal) afspraken om de CO2-uitstoot van ons wagenpark te verminderen. Onder meer door met kortdurende leasecontracten te zorgen dat ons wagenpark op korte termijn bestaat uit kleinere en schonere auto's. Door efficiënt routes te plannen met state-of-the-art-systemen. En omdat we de grootste dekking in Nederland hebben, gaan we het effectiefst met te rijden kilometers om. Ook hebben we een actief beleid om in gebouwen steeds milieubewuster te werken.

Klanten bieden we hiervoor Securitas Green Solutions: een combinatie van besparings- en beveiligingsoplossingen. Ook onze eigen kantoren worden steeds energiezuiniger. Onder andere door initiatieven als MySecuritas.nl – een middel dat besparingen op prints en papier oplevert.

'Securitas is al sinds jaar en dag actief bezig met maatschappelijk verantwoord ondernemen'

Ons personeelsbeleid is erop gericht mensen gezond te houden en naar een hoger niveau te tillen. We hebben dus geen verzuimbeleid, maar een gezondheidsbeleid. Met Securitas Moves You stimuleren we onze medewerkers van de bank te komen en actief te zijn. Ook als ze klaar zijn met werken. Is er iets, dan bieden we de mogelijkheid om hulp te zoeken bij het sociale loket waar medewerkers ook ondersteuning kunnen krijgen voor hun thuissituatie. Ook participeren we samen met onder meer Conexxion, TNT Post en de NS in het re-integratienetwerk Nexus, een initiatief waardoor medewerkers van ons of de deelnemende bedrijven na uitval sneller kunnen terugkeren op de arbeidsmarkt.

We zien MVO niet als iets vrijblijvends. Daarom willen we onze inzet laten toetsen door externe partijen. Concreet betekent dit dat we met certificeringen bezig zijn: de ISO 14001-certificering – het Milieukeurmerk – en de OHSAS 18001 – het arbo- en safetykenmerk. We zien de certificeringstrajecten met vertrouwen tegemoet. Daarmee bevestigen we immers wat al langer binnen Securitas stevig verankerd is."

○○○

Vinç van Es is Algemeen Directeur
van Securitas Nederland

'De kracht van een mensenmassa is verpletterend'

Nederland is een vol land. Er is weinig voor nodig om een grote mensenmassa bij elkaar te krijgen. Bij dergelijke samenkomsten zijn een goede planning en scherp toezicht van levensbelang. "Crowd control is meer dan een paar dranghekken en een handvol beveiligers. Het is een gerichte manier om risico's in te schatten en onveilige situaties aan te pakken", zegt psycholoog Hans Van de Sande.

Belangrijke sportwedstrijden, evenementen en festivals worden door tienduizenden mensen bezocht. Meestal verloopt dat zonder noemenswaardige problemen. Maar soms gaat een mensenmassa zich ineens anders gedragen, bijvoorbeeld wanneer iets onverwachts gebeurt. De brand in Volendam, het Deense Roskilde festival en, meer recent, de rellen in Hoek van Holland zijn maar enkele voorbeelden. "Een menigte kan in zo'n situatie een gevaarlijke eigen dynamiek ontwikkelen. De kracht die daarbij vrijkomt is verpletterend." Aan het woord is psycholoog Hans van de Sande, als docent verbonden aan de Rijksuniversiteit Groningen. In die functie houdt hij zich bezig met massapsychologie en crowd control. Daarbij ligt de nadruk op technieken en instrumenten om mensenmassa's in bedwang te houden, in het geval van openbare orde problemen desnoods met geweld.

'Bij een groot evenement zijn mensen net koeien in een melkveestal'

Meer dan verzameling individuen

Crowd control is gebaseerd op het principe dat een massa meer is dan een verzameling losse individuen. "Een menigte gedraagt zich op een bepaalde voorspelbare manier. En voorspelbaar betekent beïnvloedbaar", aldus Van de Sande. "Door de factoren te onderzoeken die van invloed zijn op deze patronen, en daarop gericht actie te ondernemen, houd je als organisator of bestuurder controle over de situatie." De psycholoog ziet daarbij overeenkomsten tussen het geleiden van

bezoekers van een groot evenement en koeien in een melkveestal. "Beiden zijn gebaseerd op dezelfde principes van tevoren vastgestelde routes en beloningen. Doet een koe wat de boer wil, dan krijgt hij brokjes. Doet een mens wat de organisatie van hem verwacht, dan wordt hij beloond met een mooie voetbalwedstrijd, bier en hamburgers."

Publieksdichtheid reguleren

"De belangrijkste oorzaak van calamiteiten is doorgaans de te hoge concentratie mensen in relatie tot de beschikbare ruimte en de capaciteit van de vluchtwegen", meent Van de Sande. "Bij meer dan vijf mensen per vierkante meter krijg je rotzooi, zes mensen per vierkante meter is dodelijk." Een organisator of bestuurder kan volgens de psycholoog deze publieksdichtheid laag proberen te houden. Bijvoorbeeld door verschillende activiteiten op verschillende locaties te programmeren. "Zo zullen niet alle bezoekers tegelijkertijd op één plaats zijn. Ook toezicht met camera's en het opdelen van het publiek door barrières zijn instrumenten om de concentratie mensen te reguleren."

Belang van goede planning

Crowd control is dus meer dan een paar dranghekken en een handvol beveiligers. Volgens Van de Sande is een belangrijk onderdeel van crowd control gelegen in de planning, in het vormgeven van het evenement. "Dat betekent dat je van tevoren goed moet nadenken over het wegnemen van structurele oorzaken van onveiligheid. Het gaat om vragen als: hoe leid je een

grote menigte veilig en soepel naar de uitgang? Welke publieksdichtheid streef je na en hoe ga je mensenmassa's sturen?" Van levensbelang in deze fase is om niet vanuit de omgeving te denken, maar vanuit de gebruiker. Een risicoanalysemodel kan daarbij helpen. Van de Sande: "Dit instrument verwerkt veel factoren tegelijk; van de verhouding man/vrouw en de weersverwachting tot de prijs van het toegangskaartje. Op die manier geeft het model een gerichte inschatting van de risico's."

Wet van Murphy

"Wat je ook doet, helemaal verbannen kun je problemen niet", waarschuwt Van de Sande. "Bij evenementen geldt de wet van Murphy: als er iets fout kan gaan, zal dat ook gebeuren. En zelfs

al slaagt een organisator erin om bijvoorbeeld conflicten of rellen te verhinderen, dan zie je vaak dat het net buiten de muren misgaat. Het probleem is dan naar buiten verplaatst, maar

'Bij meer dan vijf mensen per vierkante krijg je rotzooi, zes mensen per vierkante meter is dodelijk'

blijft bestaan." Volgens de psycholoog is het dan ook onrealistisch te streven naar samenkomsten waarin niets fout kan gaan. "We kunnen beter de capaciteit vergroten om fouten op te vangen. Op die manier krijg je evenementen die een aanvaardbaar serviceniveau kunnen leveren ondanks onverwachte uitdagingen, problemen en fouten." ○○○

Lokale gastheer m/v

'Netjes ingrijpen helpt erger voorkomen'

Sander Aupperlee, Productmanager Huisvesting bij de gemeente Delft

De vraag:

"Als gemeente hebben we verschillende gebouwen waar dagelijks veel mensen over de vloer komen. Allereerst het Stadhuis, druk bezocht vanwege de commissie- en raadsvergaderingen. Daarnaast natuurlijk de Dienst Publiekszaken waar inwoners terecht kunnen voor een paspoort of parkeervergunning. Dan is er het Werkplein Delft, waar onder andere het CWI en UWV zijn ondergebracht. En niet te vergeten de drie stedelijke musea. Het openbare karakter van deze gebouwen betekent veel bedrijvigheid. Soms heb je te maken met situaties waarin mensen emotioneel reageren. Bijvoorbeeld bij de behandeling van een gevoelig agendapunt in de raad. Of als het gaat om iemands baan of inkomen. Voor de veiligheid van werknemers en bezoekers zetten we beveiligers in. Zij zijn allereerst gastheer of -vrouw, maar grijpen ook in als escalatie dreigt."

Sander Aupperlee over Peter Geerdink:

"Afspraak is afspraak bij Peter. En als er iets veranderd, hangt hij meteen aan de telefoon."

"Eind 2008 hebben we de manbewaking binnen de gemeente Delft aanbesteed. Het leveren van beveiligers voor onze gemeentelijke locaties was daarvan een belangrijk onderdeel. Daarnaast moest worden voorzien in mobiele surveillance voor alarmopvolging en storingsmeldingen buiten kantoor tijd. Ook hebben we de brand- en sluitrondes, meldkamerdiensten en opening van locaties in de aanbesteding opgenomen. Securitas kwam met een gedegen visie op de aanpak voor het totaal van onze gemeentelijke beveiligingsvraagstukken. Sinds begin februari heeft Securitas deze taken dan ook onder haar hoede."

"Beveiligen op publieke locaties als de onze vraagt om een actieve houding die bezoekers een welkom gevoel geeft. Dan heb je het vaak over details. Door een jas op te hangen of een kopje koffie aan te bieden zet je de toon. Of wat doe je als iemand in het Werkplein zijn papieren uit woede op de grond gooit? Met een beveiligers die de tijd neemt om iemand zijn verhaal te laten doen, help je zo'n situatie in de hand te houden. Gastvrijheid en netheid kunnen veel agressie voorkomen. We hebben een vaste ploeg beveiligers van Securitas die hier goed mee om gaan. Door de tussenkomst van Securitas ligt de beveiliging nu in één hand. Er zit goede regie op." ○○○

met oog voor detail

'Overheidsbeveiliging heeft eigen karakter'

Peter Geerdink, Branch Manager Securitas

De oplossing:

"Lokale overheidsbeveiliging vraagt om een eigen aanpak en benadering. Zo is de organisatiestructuur van een gemeente anders dan die van het bedrijfsleven. Onze beveiligers bij de gemeente Delft hebben allemaal de training 'Lokale overheidsbeveiliging' gevolgd. Hierbij komen ook onderwerpen als staatsinrichting en gemeentelijke organisatie aan de orde. Zodat ze bijvoorbeeld weten waar een College van B&W voor verantwoordelijk is. Met deze kennis kunnen onze mensen beter inschatten waar de belangen van diverse partijen liggen en hoe de verhoudingen zijn.

"Beveiligers bij gemeentelijke locaties krijgen te maken met mensen uit alle lagen van de bevolking. De ene keer is dat een burgemeester of wethouder, de andere keer een boze jongere die zojuist gehoord heeft dat zijn recht op uitkering tegenvalt. Zo iemand moet je dan vriendelijk het pand uithelpen. Als beveiligers moet je dus een groot inlevingsvermogen hebben, contactueel vaardig zijn en snel kunnen schakelen bij dreiging of calamiteiten. De vaste ploeg beveiligers bij de gemeentelijke instellingen in Delft is daarin getraind. Ze voorkomen excessen en dragen bij aan het veiligheidsgevoel van balie medewerkers, raadsleden en bezoekers."

Peter Geerdink over Sander Aupperlee:

"Sander bekijkt de zaken met een open vizier en is bereid nieuwe paden te bewandelen."

"Securitas heeft veel ervaring met beveiliging voor gemeenten. Ook beveiligen we veel in musea. De aanbesteding van Delft was ons op het lijf geschreven, want de drie stedelijke musea behoren ook tot de te beveiligen objecten. Hier begeleiden we een team beveiligers in het kader van een 'social return'-project: mensen met een sociale werkindicatie zo begeleiden dat ze aan de slag kunnen op de reguliere arbeidsmarkt. De eerste ervaringen daarmee zijn goed: in oktober lopen de eerste beveiligers in het uniform van Securitas in museum Het Prinsenhof. Daar zijn we best een beetje trots op. Net als op de open samenwerking met de gemeente Delft. We adviseren en ondersteunen waar mogelijk en maken duidelijke afspraken met elkaar. Samen met de vaste ploeg beveiligers geven we een gezicht aan de diverse gemeentelijke beveiligingsprojecten."

○○○

Een wachtkamer voor belang

Zo op het eerste gezicht zou het de aula van een willekeurige middelbare school kunnen zijn. Twee jongeren spelen tafeltennis, op de banken hangen anderen in groepjes bij elkaar, aan een tafel staart een tiener voor zich uit. Alleen wachten deze mensen niet op hun volgende les, maar op een van de belangrijkste beslissingen van hun leven.

Bij het behandelkantoor van de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND) in Zevenaar vragen dagelijks asielzoekers uit de hele wereld een verblijfsvergunning aan. Vooral jongeren, maar ook ouders met kinderen. Een week lang komen ze iedere ochtend naar het kantoor om hun asielaanvraag te laten behandelen. Ze worden gehoord en hebben overleg met vluchtelingenwerk en een advocaat. Aan het eind van de dag keren ze terug naar de slaaplocatie. Na 48 procedures - ongeveer 5 werkdagen - krijgen ze de beslissing te horen: ze krijgen voorlopig in Nederland asiel, hun asielaanvraag wordt afgewezen of ze mogen in Nederland blijven omdat er verder onderzoek nodig is om een antwoord te kunnen geven. Een spannende en emotionele ervaring dus voor veel asielzoekers. Het bewaken van de rust en het creëren van een veilige, ontspannen omgeving is van groot belang. Dat ervaart Hoofd Beveiliging van Securitas Henk Veugelink dagelijks.

Noodknop

Veugelink werkt al ruim tien jaar in het behandelkantoor en zegt door de ervaringen harder geworden te zijn. Want 'je moet er wel tegen kunnen' als je asielzoekers buiten de poort moet zetten omdat ze Nederland moeten verlaten. Het is een van de vele taken die Securitas voor de IND vervult. Veugelink en zijn collega's bemannen ook de receptie, surveilleren in het pand, posten in de verschillende wachtruimtes, maken deel uit van het BHV team - Veugelink is (plaatsvervangend) Hoofd BHV op de locaties Zevenaar en Arnhem - begeleiden asielzoekers naar de gehoor kamers en reageren op incidenten. Hard optreden is zelden nodig. "De IND-medewerkers hebben een noodknop in de spreekkamers, maar daarvan wordt niet vaak gebruik gemaakt. En als ze het doen, is de situatie meestal vrij snel gekalmeerd." Veugelink en zijn collega's hebben niet vaak met grote problemen te maken. "De asielzoekers komen uit landen waar

rijke beslissingen

de politie vaak de vijand was. Ze vinden het prettig dat ze hier zo ontspannen met ons kunnen omgaan.”

Landgenoten

In de grote wachtruimte komen een IND-medewerker en een Somalische tolk binnen. Ze roepen een naam, maar niemand reageert. Totdat een groepje Somaliërs lachend op een slapende landgenoot wijst. Hij heeft zich op zijn buik op een van de banken genesteld. Tot vermaak van de omstanders kijkt hij verbaasd om zich heen als hij gewekt wordt. Veugelink: “Er wordt hier veel geslapen. De meesten komen hier tot rust. Ze hangen op de bank, kletsen wat, doen een spelletje. Echt lol maken kan je het niet noemen, daarvoor hebben ze te veel meegemaakt.” Soms lopen de spanningen even op. Omdat jonge gasten onrust veroorzaken bijvoorbeeld. Medewerkers van Securitas zorgen ervoor dat het rustig blijft. Niet met machtsvertoon, maar met een praatje en begrip. “Soms voel je je een beetje hun vader.”

Camerabeelden

Naast de grote wachtruimte zijn er diverse kleinere zalen waar asielzoekers wachten tot het tijd is voor het volgende gesprek

met de Vreemdelingenpolitie, de Raad voor de Rechtsbijstand, een IND-medewerker of Vluchtelingenwerk. Een van de taken van Securitas is overzicht houden vanuit de beveiligingskamer. De beelden van tientallen camera's tonen een jongen die zijn moeder in een rolstoel naar de poort duwt, verder rustige gangen en een ruimte waarin een Afrikaanse vrouw wacht tot haar vingerafdrukken worden genomen. Op de televisie zijn

‘Ze vinden het prettig dat ze zo ontspannen met de beveiligers kunnen omgaan’

herhalingen te zien van Eigen Huis en Tuin. Al het wachten zou de gemiddelde Nederlander op zijn minst irriteren, maar in Zevenaar valt geen onvertogen woord. Voor de asielzoekers is het wachten een verademing, zegt Veugelink. “Deze mensen komen vaak net uit landen waar bommen afgingen en mensen elkaar met kapmessen achterna zaten. Ze vinden het prima om hier een dag gewoon te zitten. Ze komen hier tot rust.” ○○○

Malafide personeelsleden in register

Een sollicitant lijkt de perfecte kandidaat voor de functie als chauffeur. Tot bij de screening blijkt dat hij vracht verduisterde bij zijn vorige werkgever. Met het nieuwe waarschuwingsregister van de stichting Waarschuwingsregister Logistieke Sector (WLS) hebben werkgevers een instrument in handen om malafide aspirant-werknemers buiten de deur te houden.

De transport- en logistieke sector maakt sinds 1 juni 2009 gebruik van het WLS. "In het register staan de namen van ex-personeelsleden, uitzendkrachten en personeel van onderaannemers die zich schuldig hebben gemaakt aan criminele activiteiten, zoals fraude en diefstal", vertelt Helene Minderman van de belangenvereniging Transport en Logistiek Nederland (TLN). Minderman is behalve portefeuillehouder criminaliteit en security ook voorzitter van het bestuur van de stichting WLS. Volgens haar is het register een bruikbaar instrument in de strijd tegen interne criminaliteit.

Grote schade

Het is een bekend fenomeen: in tijden van economische crisis neemt de transportcriminaliteit toe. Ook tijdens de huidige recessie is dit het geval. Het aantal ladingsdiefstallen door derden is fors gestegen. Maar ook criminele gedragingen door het eigen personeel zijn aan de orde van de dag. Minderman: "Bijna alle bedrijven in de logistieke sector kampen met transportcriminaliteit door werknemers. In het algemeen geldt dat interne criminaliteit het bedrijfsleven gemiddeld zes procent van de winst kost. Dit komt bovenop de schade van ladingdiefstallen. Dat is op jaarbasis zo'n 350 miljoen euro."

Duidelijke spelregels

De exploitatie van een waarschuwingsregister is niet nieuw. De Nederlandse detailhandel bijvoorbeeld zet sinds 2005 dit instrument regelmatig en met succes in bij wervingsacties voor winkelpersoneel. Maar hoe zit het met de privacy? Minderman laat er geen twijfel over bestaan. "Het register is géén zwarte lijst. Mensen kunnen alleen in het register worden opgenomen als de fraude heeft geleid tot ontslag en aangifte bij de politie en er een proportionaliteitstoets heeft plaatsgevonden. Bij uitzendkrachten en personeel van onderaannemers moet er sprake zijn van zogenaamd 'ontslagwaardig' gedrag. De eventuele registratie moet heel zorgvuldig gebeuren, wil je rechtszaken vanwege privacyschendingen voorkomen."

Het waarschuwingsregister is een initiatief van Transport en Logistiek Nederland, ACN, EVO, FENEX en Koninklijk Nederlands Vervoer. Meer informatie staat op www.stichtingwls.nl. ○○○

Scoren met gedragsregels

In de provincie is het veilig. Ook als het om voetbal gaat. Althans, dat dacht ik altijd. Tot ik enkele jaren geleden met Wim Kieft bij FC Twente was. We liepen langs het vak met de harde kern en plots was Kieft verdwenen. Toen ik omkeek zag ik hoe zes potige tukkers de voormalige topspits in een soort houdgreep het vak in sleurden. Wim was op tv vermoedelijk iets te kritisch over hun club geweest. Kordaat optreden van drie stewards voorkwam erger. Zelden heb ik Wim, die het nooit echt van zijn snelheid moest hebben, zo hard zien rennen. Niet veel later sloegen dezelfde 'fans' van FC Twente Leo Beenhakker in elkaar. Hij besloot daarop Nederland definitief te verlaten. Inmiddels is hij teruggekeerd, dit maal als technisch directeur in de Kuip waar de hunkerende fans van Rotterdam-Zuid hem gelijk in hun armen sloten. Toch kan ook Beenhakker geen ijzer met handen breken. Feyenoord staat er financieel slecht voor en het is te hopen dat de fans bij uitblijvend succes rustig blijven. Aan de club zal het niet liggen, naast de normale wetgeving en de KNVB-richtlijnen zijn er in 2007 speciale gedragsregels opgesteld.

Voor 2009 zijn deze regels weer helemaal up-to-date. Met onder meer tips voor beveiligers: 'straal passie en plezier uit', en 'verwelkom elke supporter met een groet en een lach'. Voor die supporters staat precies omschreven wanneer zij in strijd met de regels handelen. En wanneer niet. Een Feyenoordfan die een zandkasteel omver schopt tijdens een strandvakantie op Benidorm valt volgens de notitie buiten het clubregime. Dat geldt ook voor het totaal uit de hand gelopen housefeest in Hoek van Holland (al is het wrang dat dit voorbeeld vrijwel letterlijk in de veel eerder opgestelde regels staat). Toch neemt Feyenoord waar mogelijk verantwoordelijkheid. Zo is er voor jeugdige querulanten een 'fancoach' om ze te ondersteunen. Wat supportersbegeleiding betreft, is Feyenoord ongetwijfeld koploper. Al zijn andere clubs ook steeds zorgvuldiger. Verenigingen als FC Groningen en Vitesse hebben zelfs hun eigen beveiligingsbedrijf. Helaas is dat vandaag de dag nodig. Al geldt er een uitzondering: SC Heerenveen. Daar is een plaatselijke veldwachter voldoende om alles in goede banen te leiden. Toch brak er onlangs even paniek uit toen hij vlak voor een wedstrijd ziek bleek te zijn. Gelukkig wilde zijn vrouw de honneurs waarnemen. Zogezegd, in de provincie is het veilig. Althans, bij Heerenveen.

○○○

Wilfred Genee is sportjournalist en columnist voor onder meer het AD.

Wekelijks presenteert hij bij RTL 7 het programma Voetbal International.

Deze voeten...

...hadden van een inbreker kunnen zijn. Dat is de boodschap van de politie Hollands Midden aan bewoners van de regio. Want die maken het inbrekers soms wel heel gemakkelijk. Als waarschuwing legt de politie 'witte voeten' neer bij huizen met onafgesloten deuren en ramen.